

Scénář – Mgr. Olga Pospíšilová

Velice důležitou osobou v životě Olgy Pospíšilové narozené v roce 1957, byl dědeček Josef Šírek. Byl to obvodní lékař - v Jincích. Měl ordinaci ale i sanatorium, kde se léčila hlavně tuberkulóza.

Využívalo se čerstvého vzduchu, sluníčka a dobré potravy.

...takže vedle sanatoria byl dvůr. Na dvoře byly dvě krávy. Pacienti měli mléko, měli tvaroh, měli máslo a vlastně to všechno komplexně dohromady.

Sanatorium v padesátých letech znárodnili komunisté. Lékařem se ale stal i tatínek Olgy Pospíšilové a lékařkou chtěla být i ona. Vystudovat medicínu ale nesměla.

Maturovala jsem na samé jedničky. A ta maturita neprobíhala úplně nejlépe, byla to docela složitá doba. Byl to rok 1977.

Těšili jsme se na to, že budeme mít na maturitním plese krásné nové šaty. Těšili jsme se, že až půjdeme k maturitě, k té vlastní maturitě, že také budeme mít krásné nové šaty.

O svatém týdnu, den před zahájením maturity je objížděla třídní profesorka.

A prakticky nás prosila, abychom na zahájení maturity přišli ve svazáckém úboru, to znamená v té modré košili, v červené kravatě a že v žádném případě civilní šaty nepřipadají v úvahu, že jinak my budeme mít polepené posudky a ona že to odskáče.

Studenti tenkrát – ačkoliv se předem už nestihli domluvit – přišli sice ve svazáckém úboru, ovšem přes ruku měli s sebou civilní oblečení. Nejdříve tedy nastoupili všichni ve svazáckém, ale na vlastní maturitu se převlékli. A to byl právě ten důvod, proč mnozí nebyli přijati na vysokou školu, mezi nimi i paní Pospíšilová.

To, že se nakonec stala učitelkou, ovlivnila šťastná náhoda. Na nádraží v Jincích potkala svého bývalého učitele, který byl ředitelem základní školy v Kamýku nad Vltavou.

No a jak jsme tam tak seděli na lavičce spolu, já mu vyprávěla, co se mi to všechno přihodilo. Jak jsem nešťastná, tak on mi říkal Tak pojď ke mně učit. A já jsem řkala A to můžu? No, když se za tebe zaručíme. A když budeš dobře učit, možná by ses mohla dostat na vysokou školu při - jako dálkové studium. Tak já jsem přijela z Příbrami domů a doma jsem oznámila, že nejdu do továrny, ale že koncem srpna nastupuju do Kamýku nad Vltavou jako učitelka. Bylo mi 19 let.

Paní Olga se nakonec stala učitelkou českého jazyka a dějepisu a její vzkaz pro mládež zní:

Konat dobro, být poctivá, nikomu neubližovat a když můžu, tak pomůžu.